

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLVIII

11

LISTOPAD 2019

POVINNÉ

.....
čipování psů

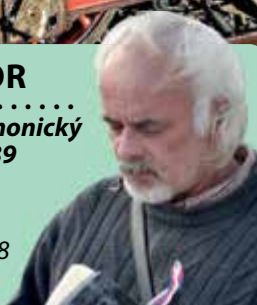
strana 5

ROZHOVOR

.....
Bohumil Harmonický
a listopad 1989

strana 8

VOLARSKÉ DOMY

.....
dřevařská škola

trana 17

Ke každému posvěcení patří koláče.

Součástí posvěcení byla komentovaná prohlídka kostela...

... i zpřístupnění zvonice.

Narozenin železnice se účastnily i autobusy.

V domečku se peklo z jablek.

Pivobraní představilo Břeží kozu.

Na volarské nádraží se vrátila pára.

Foto: Jaroslav Pulkrábek, Jitka Nachlingerová

Při Modrém dýmu rekord nepadl.

Foto měsíce

Listopad 1989 přinesl i znovuzrození skautské organizace. Skauti ve Volarech působili již po druhé světové válce. V archivech jsem o tom našel jen dvě tři náhodné zmínky. Chybí fotografie, chybí vzpomínky. Ale jednu památku na bývalou skautskou klubovnu jsem přeci jen objevil. -jp-

➤ Zprávy z radnice

Pořízení nové výstroje pro naše hasiče

V letošním roce Město Volary ve spolupráci s Jihočeským krajem pořídilo novou výstroj pro sbor dobrovolných hasičů v rámci dotačního programu „Neinvestiční dotace pro jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí Jihočeského kraje“, pod názvem akce „Pořízení nové výstroje pro JPO II města Volary“.

Výstroj obsahuje zásahový oblek včetně nápisu „hasiči“, hasičskou přilbu a zásahovou obuv. Touto sestavou bude vybaveno 10 dobrovolných hasičů našeho města.

Dne 3. 6. 2019 byla uzavřena Smlouva o poskytnutí dotace SDO/OEZI/1875/19, vedena pod registračním číslem 453-01-17/19. Poskytnutá podpora od Jihočeského kraje činí 101 000 Kč. Celková cena za novou výstroj je 307 437 Kč.

Naším dobrovolným hasičům patří za jejich práci velké poděkování.

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. LISTOPADU 2019.

Listopadové mudrování

Listopad je takový divný měsíc. Nic moc veselého. Léto, i to babí, je za námi, advent daleko. Počasí pošmourné, bláto. A k tomu Dušičky, mlhy, spadané listy. A dvě poměrně těžko uchopitelná výročí.

17. listopad 1989. Každý ho vnímáme jinak. Záleží, kdo a co jsme byli před ním, co jsme ztratili, nebo získali. Někdo našel svobodu, možnost se realizovat a odpovídat sám za sebe. Bez omezení cestovat, koupit si nejenom téměř jakékoli zboží, ale hlavně jakoukoliv knížku. Druzí přišli o jistotu, relativně pevně dané zázemí a jasné mantinely. Někteří ztratili moc a postavení, jiní je získali. A v obou táborech bylo množství těch, kterým to bylo jedno, neboť si dokáží to své urvat v každé společnosti, v každé době.

Jestliže snad všechna výročí počínaje bitvou na Bílé hoře po Srpen 1968 jsou až na extrémně vnímána téměř jednoznačně, v tomto případě nikoli. Připomíná mi to diskusi o tom, zda na Šumavě kůrovce hubit, či ponechat.

Druhým listopadovým výročím, které se minimálně v Evropě a Americe hojně připomíná, je konec první světové války a s ním spojený Den válečných veteránů. Snad v každém velkém městě, v každé vísc, i té sebemenší, najdeme pomník padlým a na něm kytičku. V Prachaticích, ve Vimperku, v Pěkně, v Lenoře, v Nové Peci. Každoročně se tam sejde menší či větší zástup lidu, zahraje hymna, položí se věnec. Koneckonců ti, kdo se z té či oné války nevrátili, jsou stejnými lidmi, kteří učili v naší škole, postavili naše domy, starali se o naše lesy. Ve Volarech se však žádná vzpomínka 11. listopadu konat nebude. Jednak se k těm padlým nějak nehlásíme, a hlavně není kde. Pomník, který stál na křižovatce ulic Budějovická a Tolarova, jsme zbourali. Chvilí pak sloužil jinému účelu na židovském hřbitově a dnes si asi už nikdo nevzpomene, kde je mu konec. Nejsem si tak úplně jistý, zda to není na škodu více nám než těm padlým.

Když tak o tom přemýšlím, ono nám to vše dohromady, tedy pošmourné počasí, Dušičky, revoluce i zbouraný pomník ladí dohromady. Ukazuje nám to, že každý z nás je jiný, každý z nás má své přesvědčení a vnímání světa. Že život leckdy nemusí být pro ostatní tak rozjásaný, jak se jeví nám. A dokud nepochopím toho druhého, nepochopím ani sebe. A bez pochopení není odpuštění, bez ztráty není nalézání. A v listopadu by se odpouštět mělo. Živým i mrtvým. Proto tu koneckonců ten divný listopad asi bude.

Jaroslav Pulkrábek

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary ■ Šéfredaktor: Jaroslav Pulkrábek, redakce: Miroslava Höhneová, Ladislav Beran, Petr Čmerda, Veronika Kuncová ■ Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor ■ Příjem příspěvků – Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Vychází v nákladu 1 650 ks první týden v měsíci ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Foto na titulní straně Jaroslav Pulkrábek.

Kam s tříděným odpadem?

Město Volary ve spolupráci se společností EKO-KOM dokončilo další etapu obnovy a rozšíření sítě na sběr tříděného odpadu, která je rozvržena do roku 2020.

V současné době je již téměř dokončena výměna kontejnerů na plast a papír, částečně byla realizována i výměna nádob na barevné a bílé sklo.

Zvědavý občan jistě již nyní zvedá obočí a mumlá cosi o mrhání peněz. Abych předešel rozmrzelé náladě při čtení tohoto článku, uvádím, že veškeré kontejnery patří společnosti EKO-KOM a město je má pouze v bezplatném pronájmu. Škodní události byly od spuštění projektu v roce 2016 jen dvě, jsou kryty z pojistky. Město tedy ušetřilo nemalé finanční prostředky za pořízení kontejnerů a stále šetří na obnově a udržení sběrné sítě ve funkčním stavu.

Sít' dále na vybraných stanovištích doplňuje:

- Osm plastových popelnic zapůjčených od společnosti EKO-PF s.r.o., do kterých lze vhadzovat do PET lahví přelitý potravinářský tuk (např. olej po smažení nedělních řízků), který, a to si nedělám iluze, končí v kanalizaci, kterou ucpává, a následně i zbytečně zatěžuje čističku odpadních vod. Tuk je odvážen zdarma a končí jako přísada do biopaliv a v kosmetickém průmyslu.

STANOVISŤE

- 2. Sídliště Míru – u školky
- 3. Sídliště Míru – naproti ESU
- 4. Sídliště Míru – u č.p. 251, 252
- 5. ul. Mlýnská – pod č.p. 16
- 7. Sběrný dvůr – Mlýnská ul.
- 15. Kasárna – u bytovek
- 20. ARMAT – Tolarova ul.
- 23. Budějovická ul. – k Elimu

- Dva červené kontejnery na drobný elektroodpad a monočlánky společnosti ASEKOL, která sváží elektroodpad i ze sběrného dvora. Bonusem je i finanční odměna, která je vyplácena podle množství a skladby odpadu městu.

STANOVISŤE

- 2. Sídliště Míru – u školky
- 31. Sídliště Míru – č.p. 52, 53

- Pět bílých kontejnerů společnosti Textil Eco a.s., kam lze odevzdávat suché, zeminou a ropnými látkami neznečištěné oděvy, boty, kabelky, bytový textil, prostěradla, přikrývky, povlečení atd.

STANOVISŤE

- 2. Sídliště Míru – u školky
- 3. Sídliště Míru – naproti ESU
- 11. Dům služeb – u autobus. nádr.
- 17. Rafanda – z ul. Petra Voka
- 23. Budějovická ul. – k Elimu

- Tři šedé kontejnery na drobný kov, které byly na podnět rady města, zatím jen v omezeném množství, bezplatně pronajaty společností EKO-KOM. Do kontejneru patří plechovky od piva a ostatních nápojů, vymyté konzervy, víčka od lahví, šroubky, hřebíky a ostatní drobné kovy. Naopak sem nepatří víčka

od jogurtů a kovové obaly od barev a olejů.

STANOVISŤE

- 7. Sběrný dvůr – Mlýnská ul.
- 16. Kasárna – technické služby
- 31. Sídliště Míru – č.p. 52, 53

Na závěr bych rád uvedl, že podoba sítě není konečná a rád bych touto cestou poděkoval těm, kteří mě upozorňují na vytíženost jednotlivých stanovišť a přichází s nápady, jak ji co neúčelněji osadit (zvláště těm, kteří tak činí v mé pracovní době).

Dále bych chtěl poděkovat Technickým službám Volary za rozvoz kontejnerů a vzornou spolupráci, ale také všem spoluobčanům, kteří třídí svůj odpad a odkládají věci, které už nepotřebují, do správných kontejnerů (nikoli vedle nich) a využívají služeb sběrného dvora, čímž tím nejjednodušším způsobem předchází vzniku odpadů jinak určených na skládku.

Aleš Valíček,
referent odboru investic,
správy majetku a životního prostředí

Technické služby v areálu sběrného dvora nainstalovaly sérii tabulí, na kterých Ondřej z Volar a Volaran ukazují, jak zacházet s odpadem.

Velká lože pekařská Lenora
oznamuje všem svým příznivcům,
že Lenorské pečení se z bezpečnostních
důvodů odkládá na neurčito.

Děkujeme za pochopení.

Augustin Sobotovič, pekař

Povinné čipování psů

„Od 1. ledna 2020 bude očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem. Od tohoto data by měl být na území České republiky označený každý pes. Za nedodržení této povinnosti hrozí majiteli psa postih ve správním řízení až 20 000 Kč, protože na psa bude pohlíženo, jako kdyby neměl platné očkování proti vzteklině.“

Takto, a někdy daleko hrůzostrašněji, nás média masírují takřka denně už od začátku prázdnin, někteří majitelé psů mají svého miláčka již načipovaného – jiní doufají, že je to nesmysl a další nadávají na nesmyslné zákony a EU (povinnost označení zvířete mikročipem je stanovená evropskou legislativou již několik let a vztahuje se nejen na psy, ale také na kočky a fretky – tedy do zahraničí u těchto zvířat jen s čipem). Vzhledem k množícím se dotazům uvádím několik základních informací, byť to není úplně můj šálek kávy.

Povinnost se zavádí jen pro psy (abych byl moderní a genderově vyvážený, tak i pro feny) hlavně z důvodu snazší identifikace, účinnějšího monitoringu chovů, jednoznač-

ného prokázání vlastnictví psa, ale především označený pes má podstatně větší naději na návrat k majiteli, když se zatlouá.

Novela zákona č. 166/1999 Sb. neukládá povinnost zápisu do registru psů (zatím není vytvořena žádná státem spravovaná centrální evidence čipem označených psů, nicméně na základě připravované novelizace, by měla být připravena a spuštěna k 1. 1. 2022). Mikročipem nemusí být označeni psi s jasně čitelným tetováním provedeným před 3. 7. 2011. Štěňata se označí při prvním očkování proti vzteklině.

Povinností tedy je, aby v dokladu o očkování proti vzteklině (očkovací průkaz nebo pas) bylo uvedeno číslo mikročipu. Obec si může povinnost evidence čipem označených psů stanovit vyhláškou (město Volary toto zatím ponechává na dobrovolnosti a majitelé svých miláčků mohou čísla čipů nahlásit mně nebo na ekonomickém odboru kolegyni na poplatcích paní Trojákové).

Evidence v soukromých databázích, která je zpravidla placená, není povinná.

Na závěr snad jen doplňuji, že označení psů mikročipem provádějí soukromí veterinární lékaři. Pořizovací cena mikročipu je do 500 Kč, plus poplatek za aplikaci, případně registraci. Ve Volarech označení psů čipem provádí ve své ordinaci naproti základní škole MVDr. Petr Hrabák (tel.: 602 495 545) za smluvní ceny 300 Kč bez registrace a 500 Kč s registrací.

*Aleš Valíček
referent odboru ISM a ŽP*

Kompostery podruhé!

Město Volary se v roce 2015 přihlásilo do projektu Svazu měst a obcí Jihočeského kraje „Domácí kompostování v Jihočeském kraji“, v rámci projektu bylo objednáno 150 kompostérů (50 ks na 900 l a 100 ks na 453 l), které byly na základě smlouvy o výpůjčce předány občanům.

Na příští rok odbor investic, správy majetku a životního prostředí plánuje tuto velmi úspěšnou akci zopakovat a po novém

roce ve Volarském zpravodaji zveřejní formulář žádosti o přidělení kompostéru. Zájemci si pak budou moci vybrat jednu ze třech velikostí a tímto způsobem si kompostér rezervovat.

Na závěr dodávám, že dotace na kompostéry ve výši 85 procent bude hrazena z Operačního programu Životní prostředí spolufinancovaného EU, zbylých 15 procent uvolní město Volary ze svého rozpočtu.

Přesné znění podmínek dotačního programu bude včas zveřejněno, nicméně kompostéry jsou primárně určeny občanům, kteří budou kompostér užívat v katastru Volar na svém pozemku nebo na propachtovaném pozemku (se souhlasem majitele) a současně nemají žádný dluh po splatnosti vůči městu.

*Aleš Valíček
referent odboru ISM a ŽP*

inzerce

PRODÁVÁTE, PRONAJÍMÁTE NEBO HLEDÁTE NOVÉ BYDLENÍ?

RE/MAX
Profil
Realitní služby,
jaké si přejete

Nabízím Vám skvělý realitní servis a férové jednání. Zaměřuji se na skutečné potřeby, dodržuji profesionální standardy a přísný etický kodex. Neváhejte mě kontaktovat.

EVA VESELÁ, mob 724 719 444, mail : eva.vesela@re-max.cz, www.remax-czech/profil

Informace pro stavebníky rodinných domů a jiných staveb

Půjdu-li rovnou k jádru věci: rodinný dům patří do kategorie staveb uvedených v § 104 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Při povolení užívání stavby rodinného domu je potřeba posoudit, zda se jedná o stavbu, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit, tj. zda některý budoucí uživatel vybíral projektanta, zhotovitele a zda měl možnost svými představami nebo požadavky (např. na materiály, konstrukci, dispozici, kapacitu stavby) ovlivnit výslednou podobu stavby. Typickým příkladem stavby, jejíž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit, je nemocnice, škola, nájemní bytový dům, stavba pro obchod nebo průmysl, stavba ubytovacích zařízení, divadlo, restaurace, sportovní stadiony, ale též (a hlavně) developerské projekty rodinných domů. U všech těchto staveb je kladen důraz na ochranu veřejných zájmů, a proto nadále zůstávají stavbami, které k užívání vyžadují kolaudaci.

Povinnosti a odpovědnost osob při přípravě, provádění a užívání staveb

Skutečnost, že se nebudou některé stavby kolaudovat, nemění nic na tom, že stavebník a další osoby zúčastněné na výstavbě musí nadále plnit povinnosti vyplývající ze stavebního zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

Povinnosti stavebníka

Povinnosti stavebníka upravuje zejména ustanovení § 152, § 160 odst. 4 stavebního zákona, kde je stavebník povinen:

- dbát na řádnou přípravu a provádění stavby, přitom mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku, i šetrnost k sousedství
- uvést do souladu prostorovou polohu

stavby s ověřenou projektovou dokumentací u stavby prováděné svépomocí

- zajistit odborné vedení provádění stavby stavbyvedoucím u stavby prováděné svépomocí
 - oznámit stavebnímu úřadu předem termín zahájení stavby, název a sídlo stavebního podnikatele, který bude stavbu provádět, u svépomocné formy výstavby jméno a příjmení stavbyvedoucího; změny v těchto skutečnostech oznámit neprodleně stavebnímu úřadu
 - před zahájením stavby umístit na viditelném místě u vstupu na staveniště štítek o povolení stavby a ponechat jej tam až do dokončení stavby, případně do vydání kolaudačního souhlasu
 - zajistit, aby na stavbě nebo na staveništi byla k dispozici ověřená projektová dokumentace stavby a všechny doklady týkající se prováděné stavby nebo její změny, popřípadě jejich kopie
 - ohlašovat stavebnímu úřadu fáze výstavby podle plánu kontrolních prohlídek stavby, umožnit provedení kontrolní prohlídky, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této prohlídce se zúčastnit
 - ohlásit stavebnímu úřadu neprodleně po jejich zjištění závady na stavbě, které ohrožují životy a zdraví osob, nebo bezpečnost stavby
 - zajistit provedení a vyhodnocení zkoušek a měření předepsaných zvláštními právními předpisy (tlakové zkoušky, revizní zprávy atd.)
 - oznámit stavebnímu úřadu předem zahájení zkušebního provozu.
- S tímto rukou v ruce jdou též povinnosti projektanta, zhotovitele, (stavebního podnikatele), stavbyvedoucího a odpovědnosti a povinnosti projektanta či povinnosti zhotovitele.

Závěrem je současně nutno v rychlosti sdělit následující postřehy z praxe:

Byla-li stavba povolena rozhodnutím, kde je v podmínce určeno, jakým způsobem bude stavba uvedena do užívání, platí podmínka uvedená v rozhodnutí. Takže pokud je v rozhodnutí uvedeno, že po dokončení stavby bude požádáno o kolaudační souhlas s užíváním stavby, pak stavebník musí po dokončení stavby žádat o kolaudační souhlas. Pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. Nové pojetí kolaudací tedy neplatí u staveb, u nichž stavební úřad stanovil v rozhodnutí podmínku, že je lze užívat jen na základě kolaudačního souhlasu, a též u staveb pravomocně povolených podle zákona č. 50/1976 Sb. (starý stavební zákon).

Většina stavebníků chce nějaký „papír“ například pro banku či hypotéku. Banka nemůže po stavebníkovi vyžadovat doložení kolaudačního souhlasu ani kolaudačního rozhodnutí u staveb, které se nekolaudují. Je na vzájemné dohodě banky se stavebníkem, jakým způsobem stavebník doloží, že stavbu dokončil. Banky, stejně jako kdokoliv jiný, musí respektovat zákony.

Máte-li stavbu dokončenou, pak je na čase ji uvést do užívání, a to zejména proto, že užívání nezkolaudované stavby je přestupkem proti stavebnímu řádu. Zajděte na svůj příslušný stavební úřad a dotezte se, jakým způsobem zrovna vaše stavba má být uvedena do užívání. Úřední dny jsou každé pondělí a středa od 8:00 do 11:30, poté od 12:00 do 17:00.

Štěpánka Spoustová
odbor VÚP

Plavecká soutěž měst

Ve středu 2. října 2019 proběhla v plaveckém bazénu ve Volarech „Plavecká soutěž měst“. Úkol byl jednoduchý, stát se na chvíli reprezentantem našeho města a uplavat co nejrychleji 100 m volným způsobem.

A jak to celé dopadlo? Akce se zúčastnilo 117 plavců a vybojovali jsme tak 15. místo v kategorii A do 20 tisíc obyvatel. Nejstarší reprezentantce bylo 79 let a nejmladší 6 let. Obě tyto plavkyně měly vynikající časy a obě zaslouženě získaly plný počet bodů.

V mužské kategorii byl nejrychlejší pan Martin Friček s časem 1:24, druhým byl pan Jaroslav Maxa 1:26 a třetí místo obsadil pan Miroslav Codl 1:29.

V ženské kategorii měla nejlepší čas Nikol Podruhová 2:09, druhá byla Pavla Fričová 2:14 a třetí Radka Slavičková s časem 2:22.

Všem plavcům, kteří přišli nejen reprezentovat naše město, ale i podpořit plavání jako jeden z nejzdravějších sportů, patří veliké DÍKY.

Milena Papoušková Sipplová
ředitelka SSZ Volary

Nové tituly

Beletrie

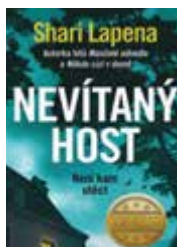
Moc Pavel: Výstřely na šumavské hranici 1949–1951

Šumavská hranice byla místem, kudy po únorových událostech v roce 1948 opouštěly ilegálně svoji vlast tisíce našich spoluobčanů. Zabránit těmto útekům měly nově vytvořené specializované útvary ochránců hranic, a to i za pomoci střelné zbraně. Právě o těchto ozbrojených střetech strážců hranice a jejich tzv. narušiteli tato kniha pojednává. Čtenář bude seznámen se skutečnými příběhy, které se odehrály poblíž Českých Žlebů v letech 1949 až 1951 a při nichž umírali mladí lidé na obou stranách tehdejší ideologické barikády. V převážné části příběhů je hlavní postavou Josef Hasil – jeden z tzv. Králů Šumavy.

Lapena Shari: Nevítaný host

Návštěvníci přepychového penzionu Mitchell přijeli strávit příjemný víkend, který se však vinou sněhové bouře změnil v past. Vztahy se komplikují, vraždy narůstají, z policejní stanice přichází vyšetřovat seržantka Sorensenová. Úspěšná kanadská autorka rozkrývá charakter jednotlivých protagonistů a vytváří atmosféru strachu a nedůvěry, aby v úplném závěru ještě šokovala nečekaným odhalením. Psychologická detektivka s prvky hororu.

Labudová Ema: Tapetář

Některá tajemství ne-skrýje ani sebetlustší vrstva... Mladá česká autorka napsala svěží román z prostředí britského rybářského městečka Whitby v yorkshirském kraji. Hlavní hrdina Irving je dvacetiletý gay, jemuž krátce po sobě zemřou rodiče. Irvingovo setkání se zbytkem rodiny na pohřbu probudí vzpomínky, které se mladý muž dlouho snažil „zatapetovat“...

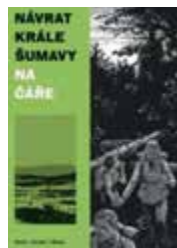

Ema Labudová získala za knihu Tapetář Literární cenu Knižního klubu 2019.

Osoha Karel, Kavalír Ondřej, Mašek Vojtěch: Návrat Krále Šumavy – Na čáře

První díl komiksové trilogie na motivy románového bestselleru Davida Jana Žáka „Návrat Krále Šumavy“. Je pár let po válce a Šumava připomíná divoký západ, zemi nikoho, eldorádo dobrodruhů, tajných

agentů, pašeráků a převaděčů. Neklidný rajon esenbáků a pohraničnicků, kteří se snaží nastolit pravidla nového režimu. Jako magnet přitahuje dramatické osudy. Ale jeden se z nich vymyká. Josef Hasil nejprve pomáhá střežit hranice v uniformě Sboru národní bezpečnosti, aby se po únoru 1948 stal jeho nejobávanějším soupeřem, kterého sami estébáci později nazvou Králem Šumavy.

Kniha byla nominována na literární cenu „KOMIKSFEST! Komiksové ceny MURIEL – 2018 – Nejlepší komiksová kniha a Nejlepší kresba.

Pulkrábek Jaroslav: Šumavské povídky aneb Co v kronikách nenajdete 3

Šumavské povídky a báje Jaroslava Pulkrábka jsou psány laskavým a čtivým způsobem. Šumava je v nich jedním dechem nádherná i krutá. Lidé zde žijí na kopcích, mezi slatěmi a močály, v údolích téměř bez slunce, na samotách, či v odříznutých malých vískách, a to je přesně to správné podhoubí pro leckdy neuvěřitelné příběhy, které v kronikách většinou skutečně nenajdete, ale které si lidé u ohýnků či u sklenice piva vyprávějí dodnes...

Záhady

Vašíček Arnošt: České tajemno – Neuvěřitelná fakta, tajemné nálezy, překvapivé hypotézy

Je v Čechách ukrytý nejzáhadnější okultní objekt světa? Kde spočívá Bič Boží? Jaké poselství zašifrovali templáři do unikátních maleb kostela sv. Jana Křtitele v Jindřichově Hradci? Jak blízko jsme rozluštění Voynichova rukopisu? Kde se nacházela tajná laboratoř císaře Rudolfa II? Co můžeme říct o autorovi Dáblovy bible? Jaká tajemství skrývají útroby Žuráňské mohyly? Bylo tajemné světlo v Miličíně jen ojedinělým zjevením, nebo k podobným úkazům došlo i jinde? Arnošt Vašíček nabízí čtenářům možné odpovědi na tyto a další vzrušující otázky. V jednotlivých kapitolách se s pomocí týmu vynikajících vědců z nejrušnějších oborů a s nasazením moderní techniky snaží přijít na kloub nejpozoruhodnějším záhadám naší vlasti.

Naučná literatura

Podivuhodný svět Zdeňka Buriana: Ilustrační tvorba k dílu Julese Verna

Monografie geniálního českého malíře přináší poprvé pohromadě a ve výjimečné reprodukční kvalitě veškeré dostupné ilustrace, jimiž Zdeněk Burian doprovázel česká a slovenská vydání románů Julese Verna. Ilustrace z valné většiny vznikaly v mistrově nejlepším tvůrčím období od poloviny třicátých do konce čtyřicátých let 20. století a skládají se v triumfální soubor, který překvapí sběratele a nadchne čtenáře Julese Verna i dobrodružné literatury vůbec.

Pro děti a mládež

Lippincottová Rachael, Daughtryová Mikki, Iaconis Tobias: Pět kroků od sebe

Stella má cystickou fibrózu a její kontakt s okolním světem je minimální. Aby neohrozila své šance na transplantaci, musí se chránit před kýmkoli, kdo by mohl být nositelem infekce. Šest kroků. To je vzdálenost, kterou musí dodržovat bez výjimky. Will trpí stejnou chorobou, léčba ho ale vůbec nezajímá. Každým dnem mu bude osmnáct a pak sbohem, nemocnice. Konečně si bude užívat života. Will je přesně tím, od koho by se Stella měla držet dál. Pokud se k němu přiblíží a nakazí se, mohla by přijít o své místo na seznamu čekatelů. Čím víc se ale s Willem sblíží, tím víc jim předepsaných šest kroků připadá jako prokletí. Co by se stalo, kdyby zkrátily vzdálenost na pět kroků?

Stará Ester, Starý Milan: Šedík a Bubi

Šedík je nejmladší ze tří kotat, a všichni ho odstrkují. Když navíc máma Míla jednoho dne nečekaně odejde, musí si Šedík hledat vlastní pelíšek. Najde ho na půdě a spolu s ním i novou kamarádku – rok ztracenou čepici Bubi, kterou nikdo nehlédá. Zažije s ní spoustu krásných dobrodružství. A nakonec se musí rozhodnout – seznámí Bubi s holčičkou, která potřebuje čepici, a vzdá se kamarádky, ale za cenu, že Bubi zase bude šťastná? Tato kniha je svým obsahem i zpracováním šitá na míru začínajícím čtenářům a díky speciálnímu typu písma usnadňuje čtení těm, kdo se potýkají s dyslexií.

Bohumil Harmonický

Shodou okolností patřil mezi první lidi, které jsem po svém příchodu na Šumavu v roce 1988 potkal. Spolu jsme prožívali rok 1989 a přes ono „Listopadové vítězství“ opět svolává a organizuje demonstrace. A přestože se nechci pouštět do politických debat, zajímalo mě, jak na onu dobu vzpomíná dnes a proč ho znovu vidáme na náměstí.

Co jsi dělal 17. listopadu?

Konkrétně v době, kdy mlátili studenti na Národní, jsem byl v práci. Byl jsem zaměstnán u státních lesů, středisku služeb a ve Zbytinách jsme stavěli správní budovu a bylo zapotřebí do večerních hodin kontrolovat nově nainstalovaný kotel. O situaci v Praze jsem se dozvěděl z poslechu rádia Svobodná Evropa.

V listopadu 1989 jsi se ocitl ve vazbě. Jak došlo k tvému zatčení?

Jde o to, které myslíš. Většinou si pro nás chodili do zaměstnání a pak následoval převoz k výslechu buď na stanici do Volar, nebo do Prachatic. Rád bych na tomto místě zdůraznil slovo nás. Asi jsem, i díky své povaze, víc slyšet a vidět, ale Listopad 1989 ve Volarech a okolí nebyl jen o Bohumilu Harmonickém, resp. tehdy ještě Miroslavu Crhovi. Zpátky k represím. Zatčení, která končila přespaním na CPZ (cela předběžného zadržení), byla dvě. Poprvé to bylo 14. 10. 1989. Pořádali jsme schůzku nezávislých iniciativ. Sejit jsme se měli u Klišíků na Štegrovcích. Vy jste se tam sešli, já se tam bohužel nedostal. Zatkli mne spolu s jedním kamarádem cestou na tuto schůzku. Následoval celodenní výslech, převoz do Prachatic. Tam jsem strávil v cele čtyři dny. Následovalo

uvalení vazby, proti čemuž jsem se na místě odvolal a převoz do věznice v Českých Budějovicích. Druhé zatčení s „přespaním“ v cele bylo 28. 10. 1989. To už jsem absolvoval s Ondřejem Klišíkem. Jen jsme měli každý svou celu.

Co tomu předcházelo?

Cca čtyřicet let života v socialistickém Československu. Každého z nás do určité míry formuje prostředí, do kterého se narodíme. Něco si neseme v genech. Mí rodiče byli oba dva komunisti. Maminka s vírou, že slouží dobré věci, u otce důvody nevím. Dětství jsem prožil, jak se dnes říká, v sociální bublině, kam se nedostaly jiné informace než ty, které byly schváleny vládnoucím režimem. Přišel jsem na tento svět vybaven jistou „kontrolkou“, která se rozsvítila vždy, když jsem pocítil, že se děje nějaká nespravedlnost. A nahlas jsem se ptal proč, a to moc neměli rádi. Jeden ze zlomových okamžiků nastal dne 26. 3. 1987. Pracoval jsem ve funkci stavebního technika tady ve Volarech na JDZ. Vystoupil jsem na podnikové konferenci ROH s diskusním příspěvkem kritizujícím poměry na závodě, mnoho pamětníků ještě žije, mohu jim udělat kopii. Poté vystoupili předseda partaje a předseda odborů a označili mě za „kontrarevoluční živel“ obnovující rok 1968 ve Volarech. Karty byly rozdány. A protože mě maminka učila poslouchat starší spoluobčany, tak jsem následující měsíce a léta pracoval na naplnění těchto prorockých slov a byl tím „nejpracovitějším volarským kontrarevolučním živlem“.

Jak vzpomínáš na pobyt ve vazbě, co bylo nejtěžší, co jsi očekával?

Měl jsem již jisté zkušenosti z vojenských cel, kde jsem si v průběhu vojny odpykával kázeňské tresty, ale tohle bylo jiné. Doma jsem zanechal manželku Vendulku, šestiletou dceru Lenku a dvouletého syna Matouše,

odpověď v tomto rozhovoru nerozvíjel.

Jak probíhalo propuštění?

Šestý den vazby mě předvedli před soudce, který měl rozhodnout o mém odvolání proti vazbě, a měl zároveň na starost dvě souběžně probíhající žaloby proti mé osobě. Z jím donesených spisů neznal mé názory, (v disentu koloval návod, jak se chovat při výslechu a jedna z hlavních zásad byla... s estébákama se nevybavuju), jinými slovy znal mou jedinou dokola se opakující větu, „nevyjadřuji se“. Na dotaz, zda budu vypovídat, jsem odpověděl, že nebudu odpovídat na otázky týkající se jiných osob, ale že mu mohu odvyprávět můj životní příběh a proč mám jiné názory na uspořádání společnosti, než vládnoucí KSČ. Kupodivu souhlasil a nechal mne mluvit. Druhý den zasedal soud v mé nepřítomnosti a rozhodl o zrušení vazby.

Jakou roli hrály Volary v třetím odboji na sklonku osmdesátých let?

Dle historiků z ÚSTR (Ústav pro studium totalitních režimů), studujících archivní materiály jsme určitou roli sehráli. Další známé případy „odporu“ byly Renata Pánová z Tábora a Jiří Jelínek, tuším z Písku, teď mi to vypadlo, omlouvám se. Na podzim roku 1988 vznikla nezávislá iniciativa Hnutí za občanskou svobodu (HOS) a vydala dokument Demokracie pro všechny, hnutí, které se vymezilo jako politická opozice. Svůj podpis pod tento dokument z Volar připojili (moc se předem omlouvám, kdybych někoho zapomněl) Ludmila Krausová a její syn Zdeněk, František a Ondřej Klišíkovi a já. (Ty, tuším, že jsi v té době bydlel s rodinkou v Záblatí). Soňa Sedláčková v Nebahovech, Oliver Kucka ve Strážném. Z Prachatic Dominika Dostálová, Libor Staněk, Petr Reidinger, Petr Bárcki a další. Díky kontaktům Ondřeje a Františka na underground se postupně propojovaly naše aktivity a na akcích se to hemžilo „máničkami“. Spolu s dalšími jsme se pak potkávali na protirežimních demonstracích na Václaváku.

Dnes máme demokracii, a přesto i dnes, po třiceti letech, demonstruješ?

Demonstrovat, moci svobodně vyjadřovat své názory je jedna z nejdůležitějších svobod, kterou v demokracii máme. Demonstrují lékařské odbory za zvýšení platů, demonstruje státní služba za zvýšení platů apod.

Na setkáních a demonstracích Milionu chviliek pro demokracii se s podobnými požadavky nesetkám. Lidem, které tam potkávám, myslím, nejde o jejich osobní jakékoli

kteří jsem nemohl z cely ochránit před represemi režimu. Ale dál bych tuto

požadavky nesetkám. Lidem, které tam potkávám, myslím, nejde o jejich osobní jakékoli

výhody, ale není jim jedno, jak a kým je spravována naše společná země. Nelíbí se jim, že vládu řídí spolupracovník STB, že máme vládu s podporou komunistů. Mají obavy, že demokracie dostává trhliny, rány, které pak zas budou napravovat další generace. Je jim minimálně stydno za chování prezidenta republiky. Rozhodli se svobodně věnovat pár chvilku pro zachování demokracie. Ono když své názory říkáte doma u televize, moc slyšet nejsou.

Když jsme u toho. Opět připravujeme autobus na demonstraci na Letnou 16. 11. 2019, kdyby někdo z čtenářů Volarského zpravodaje chtěl jet s námi.

Vláda i prezident jsou svobodně zvolení, tak proč?

Svobodná volba nedává právo vítězi porušovat pravidla hry. Zkusme si to zjednodušeně představit jako fotbalové utkání. Hra má svá jasná, domluvená pravidla. A vítěz rozhodne, že ofsajd je povolený. A nebo se mužstva dohodnou, že si nebudou dávat góly. Premiér podle domluvených pravidel vůbec neměl být premiér. Spolupracoval se státní bezpečností. A prezident? To by bylo na samostatný rozhovor. Tam je těch porušených pravidel, slibů celá řada. A už vůbec nemluví

o pošlapávání politické i běžné lidské slušnosti. Může se snad stát, že to dosáhne všeobecně neúnosné meze, tak protestovat

bych rád toto ocenění, aspoň symbolicky, předal každému z vás, přátel výše zmiňovaných.

Jak se lišily reakce okolí na tvé aktivity tenkrát a dnes?

Na konec takhle těžká otázka? V mém nejbližším okolí, s lidmi, s kterými mám čas si „pokecat“, tak i když nemáme zcela shodný názor, funguje tolerance a respekt. S lidmi, kteří stále mají potřebu udržovat si nějakého „třídního nepřítele“, je to těžké. Ale těch už naštěstí není mnoho. Pak jsou tady voliči různých politických stran zprava, středu a zleva. A bohužel dost velké množství nevoličů. Reakce všech neznám. Jsem však přesvěd-

čen, že zájem na tom, aby demokratické principy a mravní hodnoty nebyly nabourávány, by měl být společný pro všechny. Někdy v budoucnu se totiž můžou do mocenských her dostat i oni.

čten, že zájem na tom, aby demokratické principy a mravní hodnoty nebyly nabourávány, by měl být společný pro všechny. Někdy v budoucnu se totiž můžou do mocenských her dostat i oni.

Pamatuješ, jak se běhalo třídou Politických vězňů pod heslem, dnes běžíme my za vás, zítra poběžíte vy za nás? A pak jsme posílali korespondenční lístky do věznic uvězněným odpůrcům režimu. Nechci to srovnávat, ale líbí se mi ta myšlenka solidarity.

Jaroslav Pulkrábek

Obdržel jsi cenu Václava Bendy, co je to za cenu a za co konkrétně jsi ji obdržel ty?

Cenu uděluje již zmiňovaný ÚSTR. Celý název je Cena Václava Bendy – boj za svobodu a demokracii. Návrh předkládají samotní pracovníci po prostudování jednotlivých dobových dokumentů. A dospěli k závěru, že mi za mé aktivní postoje před Listopadem 89 přidělí toto ocenění. A já

 POŘÁDÁ
V PÁTEK
6.12.2019
OD 16.00 HOD.
MIKULÁŠSKOU
ZÁBAVU
VE SPOLEČENSKÉM
SÁLE MĚSTA

K tanci a poslechu hraje p. Zach F. jr.

ŠOS PRACHATICE UVÁDÍ DIVADELNÍ HRU
JAROMÍRA HRUŠKY
NÁVRAT

DO HOTELU
BLACKOUT
VŠE O MUŽÍCH A ŽENÁCH NA SÍTI I BEZ SÍTE VERZE 4.0
VOLARY - KINO SOBOTA 9. 11. 2019, 20:00

KULTURNÍ PŘEHLED LISTOPAD 2019

čtvrtek 7. 11. 2019, 18:00

RADNIČNÍ SÁL

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY:

E. KINTZEL – KŘEST KNIHY A SERIÁLU ZMIZELÁ ŠUMAVA

Šumavský křest knihy Zmizelá Šumava 2 a páté řady seriálu Zmizelá Šumava s Emilem Kintzlem a Jeňýkem Fischerem.

vstupné dobrovolné

sobota 9. 11. 2019, 20:00

KINO

NÁVRAT DO HOTELU BLACKOUT

Vše o mužích a ženách na síti i bez sítě vám přináší divadelní soubor ŠOS Prachatice.

divadelní představení, vstupné 80 Kč

pondělí 11. 11. 2019, 17:00

DDM

DESKOHRÁTKY

Pojď si zahrát a naučit se i něco nového. Hrát se bude Rummikub, 3iQ (trik), Ubongo.

středa 13. 11. 2019, 16:00

KINO

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Tradiční pohádka podaná tak trochu netradičně, se spoustou rytmických písniček a samozřejmě šťastným koncem. Za provázky s tátou Víťou tahá i syn Jarda.

divadelní představení pro děti, vstupné 70 Kč

čtvrtek 14. 11. 2019, 18:00

GALERIE

IVAN UHLÍŘ – OBRAZY A PLASTIKY

Na zahájení vystoupí Bára Štěpánová.

vernisáž výstavy

sobota 16. 11. 2019, 20:00

RADNIČNÍ SÁL

INTERNACIONÁLNÍ 3D BÁL

Neformální setkání nejbližších sousedů. K tanci i poslechu hraje kapela Milenium.

společenský oděv nebo kroj

neděle 17. 11. 2019, 19:00

RADNIČNÍ SÁL

TŘICET LET SVOBODY

Pohodový společenský večer u příležitosti třicátého výročí Listopadu 1989. Hraje Dixie Old Boys.

vstupné dobrovolné

středa 20. 11. 2019, 18:00

RADNIČNÍ SÁL

SETKÁNÍ SPOLKŮ

Setkání představitelů volarských spolků s vedením města.

čtvrtek 21. 11. 2019, 18:00

KNIHOVNA

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY:

KAREL ČAPEK VE VOLARECH

Mgr. Hasan Zahirovič PhD, herec, překladatel, teatrolog, dramaturg a pedagog a jeden z nejvýznamnějších znalců díla Karla Čapka, mapuje jeho šumavské putování.

beseda, vstupné dobrovolné

sobota 23. 11. 2019, odjezd 9:00

AUTOBUSOVÉ NÁDRAŽÍ

CESTA DO PRAVĚKU

S DDM do ZOO Protivín na krokodýly a další nejstarší obyvatele naší planety.

zájezd zdarma, přihlášky v DDM, počet míst omezený

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 25, Volary

sobota 23. 11. 2019, 16:00

RADNIČNÍ SÁL

SNOW FILM FEST

Spolek Ekocentrum – U nás vás zve na promítání sportovních a cestovatelských filmů.

pondělí 25. 11. 2019, 17:00

KNIHOVNA

PLSTĚNÍ

Ivana Jiříčková nás tento rok již podruhé naučí ve svém kursu všelicos o vlně.

pátek 29. 11. 2019, 17:00

RADNIČNÍ SÁL

BABOUCI

Přijďte si zatančit s nejstarší a nejoblíbenější jihočeskou dechovkou.
vstupné 130 Kč

sobota 30. 11. 2019, 9:00–12:00

RADNIČNÍ SÁL, NÁMĚSTÍ

VÁNOČNÍ TRHY

Tvořivá dílna pro děti a dospělé s DDM a řemeslníci se svými výrobky a pochutinami nám navodí tu správnou předadventní náladu.

sobota 30. 11. 2019, 9:00

KNIHOVNA

ANDĚLSKÁ POŠTA

Napište či nakreslete svůj dopis Ježíškovi a můžete se těšit na odpověď.

sobota 30. 11. 2019, 14:30

HOTEL CHATA

ADVENTNÍ DÍLNA

ZO ČZS srdečně zve své členy i širokou veřejnost vyrobit si vlastnoručně adventní dekorace z přírodních materiálů.
účastnický poplatek 50 Kč

neděle 1. 12. 2019, 16:00

KOSTEL SV. KATEŘINY

VÁNOČNÍ KONCERT ZUŠ

neděle 1. 12. 2019, 17:00

NÁMĚSTÍ

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO PŘEKVAPENÍ

Nebudou chybět andělé ani andělíčkové, punč, svažené víno...

Naši oslavenci v měsíci listopadu 2019

Jan NĚMEČEK

Hana HAZUKOVÁ

Miroslav PLEČER

Erika SIVOKOVÁ

Zdeněk NEDVĚD

Marie PLECEROVÁ

František HUNDSNURSCHER

František STROPNICKÝ

Jaroslava KOLBABOVÁ

Hana TOMÁŠKOVÁ

Blanka SVOBODOVÁ

Milan ŠETELÍK

Marie VRÁNOVÁ

Marie SEDLÁKOVÁ

*Výbor STP přeje všem oslavencům pevné zdraví,
hodně štěstí, životní pohodu a ještě mnoho let
v kruhu svých nejbližších a přátel.*

Dne 20. 11. 2019 uplyne rok,
kdy nás opustil
pan

Ladislav Buben.

S láskou vzpomíná manželka Marie
a děti Petr a Alena s rodinami.

Rodina Breitova děkuje všem,
kteří se přišli dne 26. září 2019 rozloučit
s paní

Janou Breitovou,

za účast a květinové dary. Naše poděkování patří i pracovníkům
restaurace U Potůčku za uspořádání pohřební hostiny.

Volarští kynologové zvou do svých řad

Kynologický klub Volary pracuje zejména na cvičišti pod pahorkem v bývalých kasárnách. Jeho hlavní náplní je výcvik psů zaměřený na sportovní a služební kynologii. Pokud máte zájem rozšířit naše řady a vlastníte psa pracovního plemene – nejlépe s průkazem původu, můžete nás kontaktovat. Na chodu klubu se podílí všichni členové, ať už při brigádách nebo při zajišťování různých akcí a to vše organizuje výbor klubu. Tolik z úvodníku webových stránek volarského kynologického klubu.

Pokud i vy chcete mít doma svého komisaře Rexe, dejte se k nám, anebo využijte služby, které nabízíme i veřejnosti pro výcvik svých čtyřnohých kamarádů.

K výcviku poslušnosti jsou zváni všichni, kdo potřebují pomoc s výcvikem jakéhokoli plemene psa. Dohodnout vše lze na tel. 773 956 821.

Nabízíme vám:

v sobotu od 9:00

výcvik obrany pro pracovní plemena

pod vedením pana Mauna

cena 300 Kč

v neděli od 13:00

výcvik poslušnosti

pod vedením Moniky Kaczkové

cena 200 Kč

Na základě ročního plánu činností roku 2019
svolává výbor ZO ČZS Volary

schůzi spolumajitelů zahrádek v osobním vlastnictví zahrádkové osady „Kalvárie“.

Schůze se koná dne 16. 11. 2019 v 14:30 v Hotelu Chata.

Program:

- vyhodnocení činností za rok 2019,
- vyhodnocení uskutečněné výstavy,
- zpráva o hospodaření za uplynulé období,
- plán činnosti na osadě pro rok 2020
- rozpočet, diskuze a závěr.

V ten den si mohou majitelé a členové ZO doplatit příspěvky na činnost,
které dosud nezaplatili.

V den konání schůze jsou v Hotelu Chata vepřové hody.

výbor ZO ČZS Volary

Výbor ZO ČZS srdečně zve své členy
a širokou veřejnost na „

„Adventní dílnu“,

která se uskuteční

v Hotelu Chata Volary

dne 30. 11. 2019 v 14:30

Zde si mohou účastníci vyrobit různé
adventní dekorace a výrobky z přírodních
materiálů. Základní materiál pro výrobu
bude zajištěn, materiál pro dekoraci
a doplňky je vhodné přinést s sebou dle
vlastního vkusu, nebo na místě zakoupit.

Vhodné je přinést si s sebou vlastní
kleštičky, nůžky a vázací drát.

Účastnický poplatek 50 Kč.

Dobrá nálada a pohoda zaručena...

Oznámení o ukončení praxe

Oznamuji, že k 31. 12. 2019 ukončuji praxi praktického lékaře pro dospělé v Lenoře. Ordinaci převezme MUDr. Doležalová z Vimperka. Ordinační hodiny budou upřesněny koncem prosince. Přeji všem pevné zdraví, štěstí a pohodu v rodinném a pracovním životě.

S úctou Edita Sedlecká.

Koleje jubilejní

Je sobota 12. října 2019, devět hodin ráno. A na volarském nádraží panuje pohodová nálada. Na peróně přibývá cestujících, poklidně tu klábosí několik železničářů ve starých uniformách a sluníčko začíná hřát. K tomu stánek s upomínkovými předměty a s klobásami. A o kus dál do toho pomalu oddychuje parní lokomotiva. Scéna jak z filmu. Až by se chtělo říci, že zorganizovat takovouto akci vlastně vůbec nic není. Ale to bych nesměl vědět, kolik za tím stálo práce nebo bych nesměl číst několika stránkové zápisy z přípravných schůzek. A to, že je tu zrovna teď klid a pohoda, je způsobeno právě tou pečlivou přípravou.

A ta vůbec nebyla poklidná. Bude pára, budou peníze, bude počasí, stihnou se opravit záchodky, přijede včas uhlí a kdo ho naloží, a co státní smutek, který na dnešní den připadá. Jak zajistit, aby nikdo nebyl přejet, na všechny se dostala klobása a nikdo se ani chvíli nenudil. Sladit běžný provoz s tímto svátečním a tisíce dalších věcí. A k tomu si to ještě užít.

Nutno říci, že všechno klaplo, jak mělo. I to počasí vyšlo. Velké pozornosti se netěšila jen pára, ale i historické autobusy, které přivázely návštěvníky Volar na náměstí. Tam si mohli zajít do muzea nebo do „Domečku“, kde byl po celý den v provozu přenáškový model železnice.

Díky zmíněné autobusové dopravě bylo po městě živo od začátku až do konce akce, přestože jindy je zájem veřejnosti soustředěn do dopoledních hodin, a po obědě je víceméně „mrtvo“.

Zajímavá byla výstava fotografií umístěná v jedné ze souprav stojících na nádraží a připravena byla i projekce „železničních pohádek“.

Jaký byl zájem o „městskou“ dopravu zajišťovanou historickými autobusy, dokládá skutečnost, že se na jízdném vybralo více než devět a půl tisíce korun. Celá částka spolu se 17 tisíci jízdného z parního vlaku Stifterův pošumavský železniční spolek odeslal na konto sbírky určené pro pomoc lidem poškozeným výbuchem domu v Lenoře.

Pro Volary to byl určitě bod k dobru. Proto se sluší poděkovat všem, kteří se o zdar akce zasloužili. Hlavní tíhu na svých ramenou nesl bezesporu Stifterův pošumavský železniční spolek, a to především Ladislav Šlégr, financování akce se ujal jak samotný spolek, tak prostřednictvím dotace Jihočeský kraj, GW Train, KIC Volary, město Prachatice, obce Zbytiny a Chroboly a další sponzoři. Poděkování za dobrou spolupráci patří volarským technickým službám, faráři Karlu Falářovi, který se postaral o dobré počasí a Karlovi Naidrovi jr., jeho bagru a volarskému DDM a panu Václavu Kadlecovi za zpřístupnění a provoz železničního modelu. Jako vždy jsem asi na někoho zapomněl, ale to je dáno tím, že všichni pracovali bez zbytečných řečí a naprosto samostatně a spolehlivě, a tak o nich člověk ani nevěděl.

Oslavy jsou za námi. Ale napadá mě, že v roce 1900 byl spojeny Volary s Vimperkem a Strakoncem. Což, není to důvod k oslavě?

Text Jaroslav Pulkrábek,

foto Jaroslav Pulkrábek (2,3,4) a Martin Falář (1)

Dne 12. 10. 2019 byly v rámci Oslav 120 let železnice ve Volarech vybrány finanční prostředky určené pro Sběrku na pomoc obětem exploze plynu v Lenoře ze dne 3. 10. 2019.

Vybráno bylo celkem **26 612 Kč** z toho:

- **historické autobusy – 9 512 Kč**, evidence EET doklad 20191000155,
- **parní vlaky – 17 100 Kč**, evidence EET doklad 2019000156.

Částka 26 612 Kč byla převedena na číslo účtu 66888866/0300, variabilní symbol 577.

Za správní radu Stifterova pošumavského železničního spolku Vimperk:

*Mgr Roman Hajník, předseda spolku
Roman Kozák, místopředseda spolku
Vladislav Šlégr, sekretář správní rady spolku.*

Lokomotiva byla vyrobena v roce 1957 a říkalo se jí Průmyslovka.

Ke staré lokomotivě patří i dobové uniformy.

Nejezdilo se jen na kolejkách, ale i v Domečku.

V jednom z vagónů byla nainstalována výstava.

Se žákovským parlamentem do Senátu České republiky

V minulém školním roce vznesli členové ŽÁKOVSKÉHO PARLAMENTU ZŠ ve Volarech na popud svých spolužáků návrh na obnovení školního rozhlasu. V duchu modernizace tohoto informačního média jednali o možnostech a pozvedli nápad na vyšší úroveň projektem ZPRÁVY Z PARLAMENTU.

Z rokování o způsobu pojetí se zrodil nápad na natáčení měsíčních zpravodajských videí, které se budou umísťovat na veřejný kanál webové stránky YouTube.com. „Parlamenteáci“ si zvolili své stálé zpravodaje ve složení: Gabriela Klementová, Lucie Švecová, Filip Naumov a František Maxa, kteří si každý měsíc pilně připravují podklady a program zpráv (novinky a zajímavosti

ze světa, z města a ze školy) pro své spolužáky, pedagogické pracovníky, ale také pro rodiče a širokou veřejnost.

Natáčení probíhá na velmi kvalitní úrovni díky technickému zaštitění Kryšpína J. Štášky – tento skvělý kameraman, střiháč,

zvukař a správce video kanálu se postará o výsledný produkt, který můžete zhlédnout. Videá se předně využívají v třídnických

hodinách jako zdroj zajímavých informací, případně připomenutí všeho důležitého, co nás v daném měsíci čeká.

Vzhledem k nápaditosti, skvělé práci a excelentní organizaci dětí se koordinátorka ŽP rozhodla přihlásit projekt do celorepublikové soutěže Žákovských parlamentů. I přes velkou konkurenci projekt uspěl, a tak „parlamentáky“ čeká 21. listopadu 2019 prezentace jejich projektu v Senátu České republiky. Tato prezentace má své přesné podmínky, na kterých členové parlamentu nyní usilovně pracují.

Klára Michlíčková

Kde se můžete na zprávy podívat?

webová stránka: www.youtube.com, kanál: Parlament ZŠ Volary, název videí: Zprávy z Parlamentu

Dopravní výchova

„To vim, to je zákaz hvězdu!“, volá nadšeně hodně mladý cyklista. A že těch účastníků silničního provozu v II. A je! A tak jsme si v Prvouce povídali o názvu a významu dopravních značek, pravidel a důležitosti např. reflexních prvků nebo o výbavě kola. Když pak přišla z volarského Domečku nabídka na dopravní zážitek, neváhali jsme (poněvadž, není v rozumu, co neprošlo smysly, že, pane Komenský, a je fajn se učit mimo školní lavice).

Paní Mašková se nám trpělivě věnovala

a po krátkém shrnutí všech vědomostí, co jsme s sebou přinesli, došlo na praktické prověření. A tak děti dostaly rozlišovací vesty, aby bylo jasné, kdo sedí za volantem autobusu nebo něčeho menšího (ovšem neméně významného), kdo řídí semafor a kdo zkusí být ohleduplným chodcem. Pěkný závěr celé dopravní tematiky jsme si ten čtvrtek dopoledne užili v Domečku všichni a hlavně: zapamatovali si něco pro naši vyšší bezpečnost. Moc děkujeme!

Kateřina Jandějsková

Základní škola Volary
zve srdečně všechny
k návštěvě tradičních

VÁNOČNÍCH TRHŮ,

které proběhnou
ve čtvrtek 28. listopadu 2019
od 15:00 do 17:00
v přízemí školy.

vedení ZŠ

Jak zjistila redakce z nedůvěryhodného zdroje, zastupitelstvo města se na svém tajném zasedání, které proběhlo 31. září v nočních hodinách, rozhodlo řešit enormní nárůst počtu návštěvníků našeho města.

Prvním krokem bude zřízení městské hromadné dopravy. Radnice proto zakoupila dva autobusy. Větší bude jezdit během dopravní špičky, menší mimo ni. Nejsou sice úplně nové, ale zato byly dražší. Všechny ve volbách kandidující subjekty si již do programu daly slib, že hromadná doprava bude zdarma.

Vzhledem k sílící kritice na adresu železničního dopravce se radnice rozhodla znárodnit i šumavské lokálky. Ztrátovost dopravy chce řešit snížením mzdových nákladů na nulu. Provoz budou zajišťovat zaměstnanci radnice o svém volnu.

Až do ranních hodin zastupitelé řešili výběr vhodných vozů, neboť opozice upozorňovala na malou obsazenost vagónů a neekologičnost motorových vozů. Zastupitelstvo proto schválilo nákup elektrické lokomotivy. Uklízečka, která čekala, až bude konec, aby mohla utřít prach, však zastupitele upozornila, že trať není a nebude elektrifikována. Po revokaci usnesení a dalším jednání se řešení našlo v podobě kapacitně vhodných a veskrze ekologických vozů.

Foto a text Jaroslav Pulkrábek

Počasí ve Volarech – září 2019

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

průměrná teplota	9,5 °C	
minimální teplota	-5,5 °C	20. 9.
maximální teplota	26,0 °C	1. 9.
letní den (max 25,0 °C a více)	1x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	6x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

průměrná teplota	10,1 °C	
minimální teplota	-4,8 °C	19. a 20. 9.
přízemní minimální teplota	-7,0 °C	20. 9.
maximální teplota	25,3 °C	1. 9.
úhrn srážek	34,6 mm	
maximální náraz větru	20,0 m/s	30. 9.
letní den (max 25,0 °C a více)	1x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	5x	

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

průměrná teplota	11,2 °C	
minimální teplota	-2,7 °C	20. 9.
maximální teplota	25,8 °C	1. 9.
úhrn srážek	34,6 mm	
maximální náraz větru	23,0 m/s	30. 9.
sluneční svit	150 hod.	
letní den (max 25,0 °C a více)	1x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	3x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

průměrná teplota	9,4 °C	
minimální teplota	-6,7 °C	20. 9.
přízemní minimální teplota	-8,4 °C	19. a 20. 9.
maximální teplota	26,2 °C	1. 9.
letní den (max 25,0 °C a více)	1x	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	8x	

Mluvicí vůl (Milešice)

„Kde Bůh hospodaří, tam se dobře daří.“ Tak se alespoň psalo na obrázku, co měl Franz Jungvirt nade dveřmi. Popravdě řečeno, František byl hospodář tak za půl zlomeného groše, a jestliže se něčemu v tom jeho zanedbaném gruntu dařilo, vskutku to bylo spíše dílo Boží, než jeho.

Každé ráno, když vycházel ze dveří za prací, na ta slova zíral, jako by je viděl poprvé. To proto, že přemýšlel, jak by toho Pána Boha hospodáře do chalupy přitáhl. Což, do kostela chodil, přestože to bylo od vsi víc než hodinku cesty lesem a přes řeku. U zpovědi byl, neděli světil, někdy i s pondělkem, úterkem a středou. Jenže, jak se zdálo, nějak to nestačilo.

Byla neděle, úroda jakž takž pod střechou a slavilo se Františka. Nejdříve na mši a pak do hospody oslavit jmeniny. Jenže oslavenec Jungvirt tentokrát chyběl. Sotva kněz zalezl do sakristie, vyskočil z lavice a mazal zkratkou domů. A měl safra proč. V kapesníku si totiž odnášel proměněnou hostii, kterou při přijímání jen tak strčil pod jazyk, a pak ji, předstíraje záchvat kašle, vyplivl do kapesníku. Však on toho Pána Boha do hospodářství

dostane. Vběhl do dvora a najednou nevěděl, co s tím.

Přendával hostii z jedné ruky do druhé jak horký brambor, vběhl do světnice, pak do komory, odtud do stodoly a nakonec k volkovi do chlíva. Tam to bude nejlepší. Však ten vůl byl jeho pýchou. Položil hostii na žlab, stoupl si na vědro, a že udělá nad trámem skryš, kam hostii schová. Jenže vůl je vůl a náboženské věci neřeší. Sklonil hlavu, vyplázl jazyk a už

měl proměněného Pána v sobě.

„Slez s toho kýble dolů, nebo spadneš“, ozvalo se Františkovi za zády a ten opravdu leknutím spadl. „Říkal jsem ti to“, ozval se neznámý znova a František si mohl hlavu vykroutit, dokonce vyběhl ven, ale nikoho neviděl.

„Nečum a nalej mi vodu“, ozvalo se do třetice a až teď si zmatený hospodář všiml, že to na něj mluví jeho vlastní vůl. Přestože se od té doby hospodářství opravdu dařilo, František měl peklo. Mluvicí vůl jej nenechal chvíli vydechnout, od rána do večera Františka sekýroval a honil, běda, jak nebylo všechno hotovo.

Rok se sešel s rokem a celé Milešice kroutily nad tou proměnou hlavou. Až napřesrok o Velikonocích, kdy se z toho převelikého hříchu František u záblatského faráře vyzpovídal, vůl nadobro zmlkl. Františkovo trápení skončilo. I když ne tak docela. Že byl pěkný chlap a grunt byl taky už v pořádku, připleťla se mu do cesty jedna fešná vdova z Fefrů a brzy byla veselka. A začalo to nanovo. Nejednou si pak František posteskl, že s tím mluvicím volm mu tenkrát nebylo vlastně až zas tak zle.

Jaroslav Pulkrábek

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Alena Pancerová

novinářka, Prachatice

Cesta Kalvárou, když pod nohama šustí listy v barvách neskutečně rozličných. Ondřeják a sáňkování, až třísky lítaly. Pohřební vůz za domem č.p. 23, kde jsme si hráli a čekali, až zase najdeme chochol z koně. Prázdné místo po spolužačce Marušce, která jednoho dne odešla z lavice páté třídy a už se nevrátila. Vyjíždky na kole do Mlynařovic, na Soumarák, za pilu. Procházky za ranní mlhy s tátou a s košíkem za ryzci kousek za Volary. Dožínky a moje první setkání s krojem, který byl tak odlišný od našich tepláků z vytlačenými koleny. A zvonění na kostele v pravé poledne za jedno mejdlíčko. Učitel Petr Pavlík, který pro mě objevil literaturu. A samozřejmě vždy usměvavý učitel Sam, který se s Janou neváhal pustit do rekonstrukce starého volarského domu. A spousta lidí, řezník Chroňák a Slaninka, „samoobslužná“ paní Polatová, v cukrárně paní Voráčková, babičky Bártová a Stehnová, dodnes věrná kamarádka Olinka, je jich moc. Jsem přes čtyřicet let Nevolarák, ale v srdci pořád „ta holka z Volar“.

Č.p. 46 Dřevařská škola

Státní odborná dřevařská škola byla ve Volarech založena roku 1873. Vyučovala oborům truhlářství, dřevosoustružnictví a řezbářství. Původně sídlila na Starém městě, ale počátkem 20. století se zařadila

do trojice největších a nejvýznamnějších budov města (pivovar, škola, dřevařská škola). V roce 1900 bylo totiž v Soumarské ulici započato se stavbou výstavného objektu, který byl dokončen o čtyři léta

později. Stavitelem této třípatrové budovy byl Ignaz Herbst. Škola byla moderně vybavena a stala se chloubou i vizitkou Volar. Opracovávat dřevo uměl ve Volarech každý; dřevařská škola pak vychovávala umělce a mistry. Dilem žáků dřevařské školy (tedy teenagerů) je kupříkladu i kazatelna ve volarském kostele. Když v červnu 1933 navštívila Československo holandská královna, zařadil tehdy její manžel do svého programu exkurzi právě do volarské dřevařské školy. Po roce 1945 byla škola vzhledem k vysídlení a tudíž nedostatku žáků přesunuta do Volyně, přičemž budova na Soumarské ulici připadla podniku Technolen. Ten později vystřídala Jitona Soběslav, která zde měla dýhárnou. Uličnímu štítu vévodila pěticipá rudá hvězda; po jejím stržení v listopadu 1989 se objevil štukovaný letopočet 1904. Na konci 90. let minulého století se rozhodla Jitona provoz uzavřít, avšak objekt i výrobu převzalo Město Volary. To zde po léta provozovalo sesazovnu dých, vedle toho si část prostor pronajímali pan Fišpera pro drobnou rukodělnou výrobu.

Roman Kozák

Osobnost Volarska

Gerold Frank Pinsker

Narodil se 8. července 1934 ve Volarech. Do svých 12 let bydlel s rodiči Ottou a Johannou Pinskerovými v domě č.p. 22 ve Volarech, poté byl odsunut a po válce se s rodiči usídlil v Bavorsku. Gerold studoval nejprve na gymnáziu ve Vilshofenu a následně v Ingolstadtu. Již ve svých 14 letech publikoval verše v ingolstadtských novinách. Roku 1951 se natrvalo přestěhoval do Augsburgu. Zde pracoval v tiskové službě a věnoval se při tom i spisovatelské činnosti. Za svá díla získal literární ocenění a stal se známým jako sloupkař a fejetonista, dále psal recenze a divadelní kritiky. Byl členem spolku Deutscher Böhmerwaldbund, který byl znovuoobnovený roku 1954 Šumavany ve Spolkové republice Německo. Gerold Franz Pinsker zemřel 6. března 1999 v Augsburgu a byl převezen do Hintereben v Bavorském lese, kde byl pochován do rodinné hrobky Pinskerových.

Repro Böhmerwäldler Heimatbrief >>

KRONIKA

Dne 1. listopadu (1945) hráli si dva žáci II. třídy s nalezeným protiletectvým granátem. Úderem granát vybuchl, žáka Fr. Holečka zabil a B. Turka těžce zranil. Žactvo je pravidelně poučováno, ale přes to množství munice, které je všude roztroušeno, je stálým nebezpečím.

..... inzerce

**Koupím zděnou garáž ve Volarech. tel. 704 522 109
2 000 Kč za info na garáž u plaveckého bazénu ukončené převodem.**

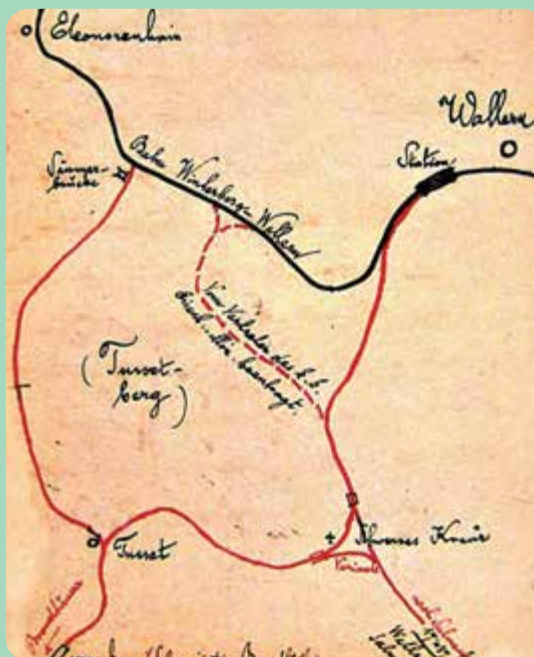
Záhadný trojúhelník

Mám doma ve farní kanceláři na zdi pověšenou předválečnou mapu Šumavy a na ní je v Lenoře nakreslena vlečka z nádraží do sklárny. V prachatickém archivu jsem si dlouhé hodiny prohlížel projektovou dokumentaci tratě z Lenory přes Horní Vltavici a Borová Lada na Kvildu a slyšel jsem o plánech, které měly Lenoru spojit s Kvildou a Kvildu zas s Vimperkem. Dokonce na Kvildě kvůli plánované stavbě nádraží zbořili i nějaký dům. Mělo se také jezdit i z Lipky do Borových Lad. Kousek za Zátoní měl vlak odbočit přes Houžnou, Strážný až k hranici a pak třeba i dál. Vlakové nádraží měli mít i v Českých Žlebech. Prostě všechno mělo být propojeno se vším. Ale nikdy se s tím nezačalo. Zato existují pozůstatky tratě, která se sice vystavěla, ale nikdy nebyla projížďena. Mezi zasvěcenými se jí říká Volarský triangl. Trojúhelník tvořený kolejemi z Volar do Černého Kříže, do Lenory a onou záhadnou spojkou. A kupodivu k ní neexistuje žádná dokumentace, není zachycena v kronikách ani v jízdním řádu. Zůstaly jen úvahy, hypotézy a domněnky, mnohdy si odporující. A jak to tedy asi tenkrát bylo?

Je rok 1899 a pod Bobíkem je slyšet houkání vlaku. Z Volar se pomalu stává nejvýznamnější železniční uzel Šumavy. Brzy se tu setkají vlaky z Budějovic, z Vimperka i od Prachatic. A hned se také objeví myšlenka, že by to chtělo natáhnout koleje i do Bavor. Těžko říci, zda s tím přišli první stavitelé vimperské či prachatické tratě, ale boj to bude úporný. Každý totiž chce, aby zrovna ta jejich trať mířila za hranice hezky přímo. Jenže to jaksi úplně nejde. Volyně argumentuje tím, že přes hranice pošle ročně 300 vozů obilí, a když to nepůjde přímo, kraj bude uvržen do bída. Vodňany zas tvrdí, že o jejich svině je v Bavořích obzvláštní zájem a připomínají tak své zná-

mé dobytčí trhy. Přímá spojení s Německem by přineslo požehnání pro celý region. No, a aby toho nebylo málo, přidají se Krumlovští. Ti přímé spojení s Volary vymění za přímé spojení s Pasovem. To by tak hrálo, aby si vimperští a prachaticí burani jezdili pěkně přímo rovnou do Bavorska a krumlovští měšťané museli přestupovat.

Proběhlo mnoho jednání. Věcné argumenty a jasná čísla střídá demagogie a politikaření, aby je ze stolu opět shodily výpočty a grafy. A tak pořád dokola. Nakonec zvítězí logická varianta prachaticko-volarská. Jenže Vimperští se s tím

nechtějí smířit a trvají na tom, aby i jejich trať mířila k hranicím přímo, bez potřeby přestupovat či přepřahat. A tak je v roce 1907 vyprojektována spojka, která se přibližně půldruhého kilometru od Volar odpojí z lenorsko-volarské tratě a zamíří k Černému Kříži. Vimperští tak ušetří dva kilometry. Co na tom, že ve Volarech mají možnost doplnit vodu i uhlí. Prachaticí nabízejí kompromis. I když pojedou vlaky

přes Volary, tarif bude stejný, jako by se jezdilo po spojkce. Vimperské tím neobměkčili, a tak se postavila 700 metrů dlouhá odbočka umožňující přímou jízdu z Vimperka do Černého Kříže a dál k hranici. A ve Vimperku, ale i Volyni či Strakoncích jsou spokojeni. A ani jim moc nevadilo, že je to celé nesmysl. Nakonec po spojkce stejně vlaky nikdy nejezdily. Kdepak asi zůstalo těch tři sta vagónů obilí. V roce 1914 byly ze zcela zbytečné spojky odstraněny obě její výhybky a použity jinde. O rok později byla navržena likvidace nepoužívané spojky a roce 1917 ředitelství

k.k.k.St.B. Plzeň její zrušení urgovalo s tím, že je stejně nesjízdna, protože za pouhých sedm let většina pražců úplně shnila. Formálně byla v majetku drah vedena až do roku 1925, použita však nikdy nebyla. Jediný na ní stojící kamenný viadukt byl rozebrán někdy v padesátých letech minulého století. A tak spor mezi Vimperskými a Prachatickými o to, kdo bude jezdit za hranice přímo, přinesl jen vyhozené peníze a zpoždění stavby. Nepomohli si ani Krumlovští. Jejich vlaky mířící do Volar musí v Černém Kříži měnit směr.

Pokaždé, když jsem tudy jel vlakem, vyhlížel jsem začátek oné spojky z okna. Leč marně. Až mi jednou mašinfíra slíbil, že mi u ní zahouká. Tedy on tam houká pokaždé, protože je tam přejezd, ale tentokrát že to bude výraznější. A tak jsem ji konečně objevil a mohl si jí projít. Že jsem na správném místě, mi prozradil patník s vyznačeným nultým kilometrem. Nešel jsem dlouho, trať měřila sotva tři čtvrtě kilometru, zato zde byl násep vysoký dobrých pět metrů, zbytky onoho viaduktu, kamenný propustek a na jednom místě dokonce mech rostl přesně tak, jak kdysi bývaly položené pražce. Zabloudit se nedá, jen posledních pár metrů před napojením na koleje do Černého Kříže se trať ztrácí.

Jaroslav Pulkrábek

Vlárky při oslavách železnice jezdily i v domečku.

U menhirů se pouštěli draci.

Zvířátka i loupežník řádili v muzeu.

Na sídlišti pokračují stavební úpravy

Tomáš Kúdela nás provedl po Karibiku.

Muzejní sezonu uzavřel happening.

Malí čtenáři vědí kam za knížkami.

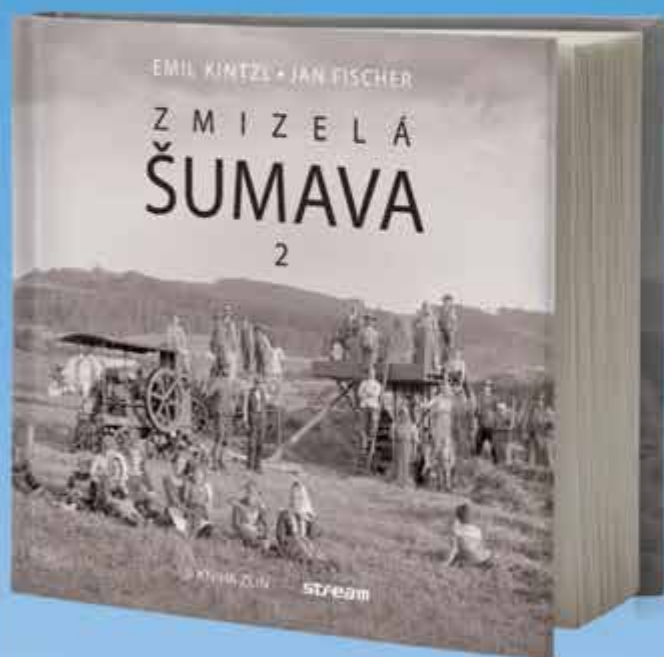
Foto: Jaroslav Pulkrábek

Jan Lakosil přivezl knihy o záboru Sudet.

Emil Kintzl - Jeňýček Fischer

ŠUMAVSKÝ KŘEST KNIHY ZMIZELÁ ŠUMAVA 2

a 5. řady seriálu
ZMIZELÁ ŠUMAVA

VOLARY - RADNIČNÍ SÁL

7. LISTOPADU 2019

18:00

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

